

Öring-fiske i Blekinge.

(Vi som var där) Vid det förberedande mötet på morgonen hade 11 man samlats i klubblokalen. Vissa menade att den nordliga vinden som rådde skulle vara helt meningslös att fiska i från Blekinge. Så de åkte till ost/sydkusten i stället.

Vi var dock 3 stycken optimister (Jan, Thomas och Tobias) som med medhavd båt styrde kosan till Blekinge. Efter c:a en mil inser vi att det blir en lång färd, glashalt och vinterns nästan kallaste dag. Väl framme sammanstrålar vi med min kusin och Ola Jönsson. Kusinen hade redan varit ute vid Sternö. Det faktum att de inte fått någon fisk, samt att det var nästan storm och svinkallt gjorde att vi beslutade söka oss mot lugnare vatten i skärgården vid Matvik.

Vi provade först de yttre skären efter havsöring, men vinden gjorde att detta fiske blev tämligen meningslöst. Det enda som överröstade vindens tjut var Thomas nyinköpta Fjärranöstern multirulle samt hans svordomar då han fick trassel på densamma. Båten med Ola och kusinen gav ganska snabbt upp och körde in mot säkrare vatten i innerskärgården. Öring-fiskare som man är gav dock inte vi upp, utan fortsatte fiska av de yttersta grynnorna vid Spjutsö.

Efter ytterligare en timme gav också vi upp, och körde stelfrusna in till dom andra. Väl framme hade vi en liten konferens om dagens fortsatta fiske. Resten av dagen skulle ägnas åt gäddfiske. Vi nöttade ett mycket fint ställe som på sjökortet var markerat som naturreservat och skulle vara i lä. Sagt och gjort, vi körde in och fick uppleva ett gäddfiske av sällan skådad kaliber. Innan vi hade hunnit börja, hade Ola tagit en gädda på över 8 kg (kusinens båt är snabbare). Vi låg sedan hela dagen och fiskade av viken. Thomas hade en topp på 5,5 kg, i övrigt var det mest gäddor runt 1,5 - 3 kg som högg.

Nåväl, det blev kväll och vi hade annat att tänka på. Mat, tvåtaktsolja och tältuppslagning. (Br... det var många minusgrader). Efter ett antal rundor runt Karlshamn letandes efter en öppen bensinmack, hamnade vi på stadens inneställe Pizzeria Adria. Kalla och frusna utgjorde vi väl ingen vacker syn för innefolket, men det var underbart med stugvärmen.

Över en öl hade vi sedan en diskussion om var vi skulle sätta upp tältet i mörkret. Då fick jag en brilliant idé; under mitt arbete i Danmark hade jag skaffat stämplor till Scandic Hotells erbjudande. 10 övernattningar ger en övernattning med familjen på helgen gratis. Efter en viss övertalning "köpte" receptionisten att Thomas och Tobias var min "familj". In-checkningen var nog en av dom mer blygsamma jag gjort; necessari och whisky. Klockan ställdes på halv fem, vi studsade upp pigga och glada. Nu hade vinden lugnat sig en del, så vi sökte oss ut mot Sternö. Första sjösättningen blev en katastrof. Vi lastade båten och släppte i den. Det var bara en sak, bottepluggen, utan den blev båten ganska snabbt fylld med vatten. Det fanns bara en sak att göra. Tömma båten på grejor och hissa upp den igen. Efter c:a 20 minuter hade allt vatten runnit ut, och vi var redo igen. Sjösättningen gick bra, vi lade ut från land och startade motorn. Då började problemen. Styrningen hade frusit fast. Det fanns bara en sak att göra. Ta sig in till land och ställa båten med styrningen i solen. Vi provade lite slött på kusten innan vi stack upp till hotellet för frukost och utcheckning. Efter den magnifika frukosten hade solen tinat styrningen tillräckligt mycket för att vi skulle våga prova havets utmaningar. Vi provade överallt utanför Sternö, och inne i Pukavik var ingen öring hemma. När vi körde trolling ryckte det kraftigt i Tobias spö. Han reser sig upp och gör mothugg, samtidigt som han hela tiden säger: O, O, O. Vi andra tyckte dock att det var lite konstigt att linan gick otroligt snabbt i sidled, nästan med Marlintakt. När linan sedan gick snett uppåt, insåg vi att Tobias drömöring nog var en mås. Mycket riktigt. På med handskar och försöka lossa den stackars måsen från draget. Någon öring verkade inte finnas, så vi fann för gott att dra oss hemåt.

Efter lunch på Sportfisket Mörrum var det lagom att åka.
Sammanfattningsvis kan sägas att även om vi inte fick någon öring, så
har man ett fiskeminne för livet, och den som valde ost/sydskusten missa-
de något verkligt fint.

Jan Melin

Jan Melin.

TACK JAN!

2/3 åkte till ost/sydskusten.

När vi kom fram till Tobisviken strax norr om Simrishamn, och fick se havet,
blev det stopp på SAAB-arna. Det var bara att vända om till sydskusten.

I ett strålande väder togs några ragor, ett antal småöringar samt till sist
en öring som höll måttet.